

5853 31. Marts 1891: Eneste Beh. af Fællesudv. Indst. ang. Lovf. om Snekastning.

5854

Foruden de i Fællesudvalgets Erklæring stillede Vædringsforslag var der ikke stillet noget saadant.

Lovforslaget som Helhed fattes under Forhandling.

Ordføreren (Dalsgaard): Lovforslaget om Snekastning blev ved de saataldte eneste Behandlinger vedtaget af Tingene i forskellige Affattelser for tre Punkters Vedkommende. Det ene Spørgsmaal er Forholdet mellem de forskellige Fordelingsobjekters Snekastningsydelse. Landstinget vedtog, at der skulde slaas et Forhold fast, som ufravigelig skulde følges over hele Landet, medens Folketinget vedtog, at Forholdet kun skulde slaas fast indenfor visse Grænser. Det andet Spørgsmaal, hvorom der var afvigende Meninger, og som derfor blev vedtaget i forskellige Affattelse, var Forholdet mellem Fordelingen af Snekastningsbyrden paa de forskellige Størrelser af det samme Objekt. Landstinget vedtog, at det nærmere i den Henseende skulde være overladt til Fastsættelse af de kommunale Autoriteter ved Regulativernes Affattelse. Folketinget vedtog, at det dog i alt Fald skulde iagttages ved Regulativernes Affattelse, at der blev paalagt hver fulde Tønde Hartkorn eller dertil svarende Bygningsassurance og Folkehold den samme Snekastningsbyrde. Det tredje Spørgsmaal, som blev vedtaget i forskellig Affattelse, er Spørgsmaalet om Skovstyldens Deltagelse i Snekastningsydelsen. Landstinget vedtog, at Skovstylden kun skulde tage halv Del mod Ager- og Engs Hartkorn, svarende til den Del, som Skovstylden tager i andre Ydelser og Byrder af kommunal og offentlig Art i Forhold til Ager- og Engs Hartkorn. Folketinget vedtog, at Skovstylden skulde svare lige med Ager- og Engs Hartkorn. For samtlige Spørgsmaals Vedkommende er der opnaaet Enighed i Fællesudvalget. — Med Hensyn til de to første Punkter er hele Fællesudvalget enigt om at indstille, at Lovforslaget affattes endelig i Overensstemmelse med, hvad der er vedtaget af Folketinget. Jeg skal derfor ikke udtale mig nærmere om disse Spørgsmaal, men kun bemærke, at naar der kommer til at staa i Loven, at der skal paalignes en Tønde Hartkorn, 3 à 5,000

Kr. Assurancesum og 1 à 2 Mandes Folkehold den samme Snekastningsydelse, maa det selvfølgelig forstaaes saaledes, at det ikke skal være overladt til Sogneraadene at vælge imellem, hvilken Assurancesum indenfor 3 og 5,000 Kr. der skal stilles lige med en Tønde Hartkorn, eller hvilket Folketal indenfor 1 og 2 Mand, der bliver at stille lige med en Tønde Hartkorn, men at dette Forhold selvfølgelig maa slaas fast paa Regulativet. Regulativet maa affattes for større eller mindre Dele af Amtsraadsstredjen og altsaa ogsaa for Sognene, men for det enkelte Sogn maa Forholdet være slaaget fast. Jeg tror, at det vanskeligt kan forstaaes anderledes, men da der i Fællesudvalget er udtalt Ønske om, vt det ved Behandlingerne i Tingene bestemt skulde udtales, hvorledes det er Meningen, at det skal forstaaes, har jeg ikke villet undlade at udtale dette. — Med Hensyn til det tredje Spørgsmaal om Skovstyldens Deltagelse i Snekastningsbyrden indstiller ligeledes hele Fællesudvalget, at Lovforslaget vedtages i Landstingets Affattelse. At Flertallet af Folketingets Medlemmer i Fællesudvalget har kunnet gaa med til denne Indstilling er ikke blot grundet deri, at man i Fællesudvalget har faaet sin Mening paa andre Punkter sat igennem, og heller ikke blot deri, at man erkender, som jeg udtalte allerede ved eneste Behandling af Sagen her, at der kan fremsføres adskillige ikke uvæsentlige Grunde for Landstingets Opfattelse, men det er ogsaa og særlig grundet deri, at vi have naaet et væsentligt Skridt i Retning af at opnaa en ny Skyldsætning af Skovene, i det hele Fællesudvalget i Erkendelse af, at der i høj Grad trænges til en ny Skyldsætning af Skovene, er blevet enigt om at rette en Opfordring til den ærede Indenrigsminister om at tage det Spørgsmaal under Overvejelse og fremme denne Sag saa hurtigt som mulig. Jeg tillod mig allerede ved eneste Behandling af Sagen her i Salen at udtale, foranlediget ved Ytringer, der vare faldne i den Henseende i Landstinget, at kunde man naa et nyt Skridt i Retning af en ny Skyldsætning af Skovene i en nærmere Fremtid, skulde jeg for mit Vedkommende ikke have noget imod at gaa ind paa Landstingets Affattelse med Hensyn til Skovstyldens Deltagelse i Snekastningsydelsen, idet man, naar der kom en ny Skyldsætning af Skovene,